

Diagnostyka- emocjonalne aspekty podejrzenia diagnozy raka piersi.

Czas przed otrzymaniem potwierdzenia diagnozy choroby nowotworowej to jeden z najtrudniejszych okresów w całym procesie chorowania. Kobieta z podejrzeniem raka piersi zmaga się przez wiele dni ze strachem przed tym jaką informację usłyszy od lekarza. Kolejne badania, oczekiwanie na wyniki tylko potęgują niepokój. Ten stan zawieszenia i bezradności jest chwilami obezwładniający. W myśleniu o chorobie nowotworowej ogromną rolę odgrywa wyobraźnia, którą niestety pacjenci wykorzystują w najmniej korzystny dla siebie sposób. Wyobrażenie choroby uruchamia negatywne przewidywanie przyszłości. Wizje kojarzone głównie z porażką, beznadziejnością, cierpieniem a przede wszystkim ze śmiercią. Przyszłość w zdecydowanej większości przypadków jest zupełnie inna!

Należy podkreślić, że sposób myślenia o chorobie, który pacjent sobie tworzy jest wprost uzależniony od posiadanych wiadomości, kontaktu z osobami chorymi oraz osobistych doświadczeń. Dlatego tak istotne jest, aby od momentu podejrzenia choroby zdobyć jak najwięcej informacji na temat diagnozy i sposobów jej leczenia a przede wszystkim nigdy nie porównywać się z innym pacjentem!

Kobieta zmaga się w tym okresie ze strachem nie tylko o własną przyszłość, ale i o przyszłość najbliższej rodziny. To bardzo charakterystyczne dla kobiecego chorowania. Zamartwiają się nie tyle tym, co je spotka, ale jak ciężko będzie sobie z tym poradzić rodzinie, przede wszystkim dzieciom. Z tego myślenia o bliskich bierze się niechęć do dzielenia się z nimi obawami związanymi z oczekiwaną diagnozą. Przez tak trudną sytuację nigdy nie powinno się przechodzić samemu! Mąż, partner, inni członkowie rodziny powinni wiedzieć w jakiej jesteście sytuacji. Musimy dać im szansę poczuć i powiedzieć, jak bardzo im na nas zależy. Potwierdzenie największych obaw, otrzymanie diagnozy raka piersi jest momentem rozpoczęcia działania. Rozpoczęcie leczenia onkologicznego jest dla wielu pacjentek momentem, który przynosi psychiczną ulgę. Daje poczucie kontroli nad chorobą. Przede wszystkim kobieta wie już, w jakiej jest sytuacji. Może zacząć działania w kierunku wyleczenia. Najczęściej wymaga to bardzo dużej mobilizacji. Wizyty u kolejnych lekarzy, zdobywanie wiedzy o chorobie, proces podejmowania decyzji, co do terapii wyrwywają kobietę z odrętwienia i pozwalają stłumić nabrzmiały wcześniej lęk.

Już na etapie diagnostyki choroby nowotworowej warto skorzystać z pomocy psychoonkologa.

NPS/LINIA4/AMOB/20/03/001